

SVATÝ JAKUB

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI ČECHTICE

S l o v o k n ě z e

V den letnic byla zjevena Nejsvětější Trojice. Od té doby je hlásáno království Kristem a otevřeno těm, kdo v Krista věří. Letnice přinesly pravou víru. Dary Ducha svatého v nás uschopnily dispozice, abychom jednali podle hnutí Ducha svatého.

Tradice Církve vypočítává dvanáct plodů Ducha, kterými jsou tyto dokonalosti: Láska, radost, pokoj, trpělivost, shovívavost, vlídnost, dobrota, mírnost, věrnost, tichost, zdrženlivost, čistota. (Gal 5, 22-23).

Existuje bohužel i opačný směr: „Vyléčit se“ z náboženských sklonů, zpochybnit jakoukoliv víru a namísto zbožnosti pěstovat kritiku.

Otec Zdzislaw

Ročník VII

ČERVEN 2009

číslo 6

Vychází 1. neděli v měsíci

Články vítány

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Čechtice,

nám. dr. Tyrše 64, 257 65 Čechtice

Náklady na tisk jsou 5 Kč. Dobrovolné příspěvky dávejte do sbírky.

tel.: 317 853 317, e-mail: rkfcechtice@centrum.cz

internet: www.farnostcechtice.wz.cz

Toto číslo je věnováno svatému Pavlovi, apoštolovi. Jeho rok jsme prožívali od loňského do letošního června. Proto hlavní náplní je několik příběhů z jeho života. Fotografie jsou z pochodu svatého Pavla. Autorem je pan Václav Vlk.

BOROVNICE - 150 LET

Jak už jsme předesílali, v Borovnici letos uplyne 150 let od stavby a vysvěcení kostela. Chceme si to připomenout mší svatou o pouti 28. června a doprovodným programem. Na pout' je pozván i bývalý kněz P. Wieslaw Matusik, který v současnosti působí v Itálii. Ten v tento den oslaví 25 let svého kněžství. Program:

8.00 - mše svatá v Čechticích

9.30 – mše svatá v Křivsoudově

11.00 – Borovnice – mše svatá ke 150. výročí posvěcení kostela

13.30 – posezení na farské zahradě v Čechticích s občerstvením

Mše svaté i posezení proběhnou s účastí P. Wieslawa Matusika.

Doprovodnou akcí bude výstavka z historie borovnického kostela, která bude umístěna v kostele samotném. Podrobnosti v ohláškách.

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY FARNÍKY I OSTATNÍ ZÁJEMCE.

M. C. JAKOUBEK

V přírodě začalo jaro, blíží se konec velikonočního období a venku je čím dál tím hezčí počasí. I naše farní společenství maminek a miminek se těší na společné chvíle prožité venku. 15.5. jsme se z fary odvážili jen nakrátko, aby naše ratolesti nenastydly, ale nepředbíhejme.

Na začátek jsme si zazpívali „Toto je den“ a děti si u toho zatleskaly a zadupaly. Větší děti si hrály, menší lezly a všechny se v pravidelných intervalech občerstvovaly v bufetu „U maminky“.

Výtvarná činnost „Pampelišky“ vytvořila v místnosti atmosféru uměleckého ateliéru. Dlouho jsme nevydrželi ani při tak zajímavé činnosti a už se otevírají dveře fary a smečka vyjíždí. Kluci krouží kolem farního jezírka, někteří zajíždějí do okrasných keřů. Holky sbírají kytičky a kamínky.

Kapacity místnosti na faře se tento pátek téměř naplnily. Přišlo 8 maminek a 14 dětí. Přesto máme dveře stále otevřené pro další maminky a jejich ratolesti. **Těšíme se na Vás 19. 6. od 9:30.**

Program: Přednáška P. Zdzislawa: „*Po dobrém nebo po zlém?*“ (o výchově dětí); **Výtvarná činnost:** „*Kouzlíme ručičkami*“ - obtisky
O prázdninách mateřské centrum nebude a sejdeme se opět v září.

ROK SVATÉHO PAVLA

Několika příběhy ze života tohoto velkého světce, apoštola národů, bychom se chtěli ohlédnout za rokem, který mu byl věnován.

KAMENOVÁNÍ ŠTĚPÁNA

Učedníci měli stále víc práce. Ježíšových přátel přibývalo. Na pomoc si přibrali Štěpána a šest dalších mužů. Z nich měli skoro všichni v oblibě Štěpána. V Jeruzalémě se však našli lidé, kteří ho rádi neměli. Závistivcům se podařilo dostat ho do vězení. Stačilo jedno falešné obvinění. Štěpán se nehněval ani na ty, kdo ho do vězení dostali, ani na ty, kdo ho vyslyšali. „Vždyť jsou to chudáci a potřebují pomoc,” říkal si. U soudu, před představiteli města, vyprávěl Štěpán příběhy z dějin svého národa. Žel, nedovyprávěl. Když se totiž zmínil o Ježíši, popadli ho a vyvedli za město. Lidé plní nenávisti Štěpána ukamenovali. Štěpán byl prvním mučedníkem. Nebyl ale zdaleka mučedníkem posledním. Když ho lidé plní nenávisti kamenovali, modlil se slovy: „Pane, odpusť jim.” Svědkem hrozné události byl jakýsi Saul. Hlídal pláště Štěpánových nepřátel. Bude o něm ještě řeč.

NAPROSTÁ ZMĚNA

Saul neměl rád Ježíšovy přátele. Ani trochu. Snažil se jejich práci všemožně kazit a neváhal užít ani násilí. Myslel si, že jedná správně. Velekněz ho podporoval. Saul navrhl, že v Damašku vyhledá všechny Ježíšovy přátele a přivede je v poutech před soud. Vydal se s ozbrojenými pomocníky na cestu. Ježíš Saula znal. Věděl, jak se v horlivosti mýlí. Rozhodl se, že ho na jeho cestě za zlým zastaví.

Zařídil to neobvyklým způsobem. Blízko Damašku se před Saulem rozzářilo světlo. Náhle nemohl jít dál. Spadl na zem. Uslyšel hlas: „**Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?**” „Kdo jsi?” zeptal se Saul.

Hlas mu odpověděl: „Jsem Ježíš, kterého pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.”

Saul s námahou vstal, ale co to? Nic neviděl. Ještě, že s ním byli jeho pomocníci. Necháпали, co se stalo. Vzali ho za ruce a bez řečí ho dovedli do Damašku.

Saula všichni Ježíšovi přátelé znali a měli z něho strach. Věděli od svých známých, jak ubližuje lidem v Jeruzalémě. Pochopitelně. Saul však své předchozí plány neuskutečnil. Slepý seděl v rohu místnosti. O Saulovi věděl i učedník Ananiáš.

Ježíš mu řekl: „Běž za ním, Ananiáši. Neboj se. Mám s ním svůj plán.” Ananiáš věřil Ježíši. Trochu se bál. Ale Saul na něj už čekal.

„Saule, můj bratře,” oslovil ho, „posílá mě k tobě Ježíš. Chce, abys opět viděl a stal se jeho učedníkem.” Všechno se stalo tak, jak Ananiáš řekl. Saul opět viděl. Byl pokřtěn. Už neseděl sklesle, ale přemýšlel o všem, co se přihodilo.

PROUTĚNÝ VÝTAH

Saul se do Jeruzaléma hned nevrátil. Bývalí Saulovi přátelé nevěděli, kam teď Saula zařadit. Je jejich přítel? Nebo nepřítel? Když slyšeli Saula s nadšením mluvit o Ježíši, bylo vše jasné. Stali se jeho nepřáteli. Dohodli se, že ho zabijí. Naštěstí se to dověděli noví přátelé.

„Musíš z města," „Teď hned?" podivil se Saul. „Vždyť je skoro půlnoc." „Ano, teď! Je nejvyšší čas." A Saul pospíchal až na konec města. Přímo na hradbách byl dům. „Saule, tudy nahoru," „Ty schody vedou snad až do nebe," pomyslel si. Na samém vrcholku stál u otevřeného okna velký koš. „Vlez si dovnitř," řekl mu Ananiáš. Saul se divil, ale poslechl. Už to pochopil. Cítil, jak se s košem pomalu propadá dolů. Bylo ticho a na obloze zářily jasné hvězdy. Koš se dotkl země. Saul vylezl z koše. Čekala ho dlouhá cesta.

PROTI MAGII

Pavel a Barnabáš vysláni Duchem svatým odpluli na Kypr. Kázali Boží slovo v židovských synagogách. V Páfu narazili na čaroděje, jménem Bar-Jesus, který se vetřel do přízně místního prokonzula. Tento rozumný muž si oba muže nechal zavolat, protože toužil slyšet Boží slovo. Onen čaroděj jim však odporoval a snažil se prokonzulovi zabránit ve víře. Pavla naplnil Duch svatý. Podíval se mu zpříma do očí a řekl: „Ty d'áblův synu plný přetvářky a podlosti! Ty nepříteli vši spravedlnosti! Nepřestaneš podvracet Hospodinovy přímé cesty? Hle, ruka Páně tě teď raní slepotou! Bude to trvat, než zase uvidíš slunce!"

Vtom na něj padla temná mlha, takže tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku. Když prokonzul uviděl, co se stalo, uvěřil, ohromen Pánovým učením.

PAVEL V ATÉNÁCH

Viděl, jak je to město plné model, jeho duch se bouřil. Diskutoval v synagoze a také s lidmi, které potkával na náměstí. Mluvili s ním i filosofové. Jedni říkali: „Co chce ten žvanil povídat?" a jiní: „Hlásá cizí božstva!" Kázal jim totiž Ježíše a vzkříšení z mrtvých.

Chopili se ho a vyvedli na Areopag se slovy: „Mohli bychom vědět, jaké nové učení to hlásáš?" Všichni Athéňané se totiž zabývali tím, že říkali nebo poslouchali něco nového.

Pavel se postavil doprostřed a řekl: „Když jsem se tu procházel a pozoroval vaše náboženství, našel jsem také oltář s nápisem: NEZNÁMÉMU BOHU. Nuže, toho já vám zvěstuji. Bůh, který stvořil svět i všechno v něm, je Pánem nebe i země. Nebydlí v chrámech udělaných rukama, protože sám všem dává život i dech a všechno. Určil i den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil. Podal o tom každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých."

Jakmile uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, jedni se začali posmívat, jiní říkali: „Poslechneme si to od tebe někdy jindy." Tehdy je Pavel opustil. Někteří se ale k němu připojili a uvěřili.

V MOŘSKÉ BOUŘI

Pavel byl zatčen a protože se odvolal až k císaři, byl poslán lodí jako vězeň do Říma. Plavba byla nebezpečná. Pavel varoval: „Plavba skončí neštěstím na našich životech!“ Oni ale důvěřovali kormidelníkovi. Zvedli kotvy a pluli těsně podél Kréty. Od ostrova udeřil orkán a opřel se do lodi. Druhého dne začali vyhazovat náklad. Vyhodili i lodní výbavu. Bouře nepřestávala zuřit ani po mnoha dnech. Nebylo vidět slunce ani hvězdy, a mizela naděje, že se zachrání.

Pavel řekl: „I když bude loď zničena, nikdo z vás nepřijde o život. Dnes v noci mě navštívil anděl toho Boha, jemuž patřím a sloužím, a řekl mi: ‚Neboj se, Pavle, dostaneš se před císaře. A hle, Bůh se z dobroty k tobě rozhodl zachovat všechny, kdo se plaví s tebou.‘

Už čtrnáctou noc byli unášeni napříč mořem. Námořníci chtěli uniknout z lodi. Pavel řekl všem: „Pokud nezůstanou na lodi, nezachráníte se!“ Vrátili se tedy. Před svítáním Pavel všechny vyzýval, aby pojedli: „V zájmu své záchrany něco snězte; nikdo z vás nepřijde ani o vlásek!“ Po těch slovech vzal chléb, přede všemi vzdal díky Bohu, lámal a začal jíst. Všechny to povzbudilo a něco pojedli. Na lodi bylo 276 osob.

Uviděli zátoku s plochým břehem. Na ten se chtěli pokusit s lodí najet. Loď uvízla a nemohla se hnout, záď se tříštila pod náporem vln. Vojáci chtěli pobít vězně. Setník jim ale zabránil, protože chtěl zachránit Pavla. Nařídil, aby ti, kdo umí plavat, vyskočili první a dostali se ke břehu. Nakonec se všichni dostali do bezpečí.

V ŘÍMĚ, METROPOLI ŘÍŠE

V Římě Pavel svolal židovské představené a řekl jim: „Byl jsem nespravedlivě v Jeruzalémě zatčen a vydán Římanům. Židé byli proti mému propuštění, a tak jsem byl nucen odvolat se k císaři. Pozval jsem vás, abychom si promluvili. Tímto řetězem jsem spoután kvůli naději Izraele.“

Odpověděli mu: „Chceme si však poslechnout tvé názory; o té sektě totiž víme, že je všeobecně odmítána.“ Vykládal jim a svědčil o Božím království od rána až do večera a přesvědčoval o Ježíši. Někteří se dali přesvědčit, jiní nevěřili.

Pavel pověděl toto: „Boží spása byla poslána pohanům. Oni uslyší!“

Pavel pak zůstal celé dva roky ve vlastním pronájmu a přijímal všechny, kdo za ním přicházeli. Kázal o Božím království a učil o Pánu Ježíši Kristu se vsí smělostí a bez překážek.

APOŠTOL NÁRODŮ

Pavel se narodil kolem roku 10 až 5 před Kristem v Tarsu v dnešním Turecku. Vyučil se řemeslu svého otce, stanařství. Byl vysoce vzdělaný. Roku 61 přišel jako zajatec do Říma. Spolu se svatým Petrem vystoupil před císařem Neronem. Roku 67 byl odsouzen krutým vládcem ke smrti stětím. Na místě poprav vytryskly tři prameny (tre fontane). Později zde postavili kostel stejného jména. Pavel bývá zobrazován jako malý holohlavý muž s dlouhým vousem. V pravé ruce má knihu, v levé meč.

Je patronem katolického tisku, dělnic, teologů a duchovních správců, tkalců, sedlářů, lanařů a košíkářů; proti ušním nemocem a křečím, proti hadímu uštknutí, proti strachu, za déšť a plodnost polí.

PROBĚHLO V KVĚTNU

Svatopavelské putování

jsme uspořádali 2. 5. spolu z farností Keblov. Zahájili jsme mší svatou v Borovnici, kterou sloužili P. Zdzislaw a P. Maxmilian, a pak se nás asi 50 vydalo po lesních a polních cestách. Počasí bylo krásné, bylo teplo a cesta příjemně ubíhala. Ve Strojeticích nás potěšil sponzor s občerstvením. Nejmalebnější byl úsek okolo Leského mlýna, kde nás jedna poutnice dovedla až ke středověkému smírčímu kříži. Po polední pauze v Lokti jsme pokračovali přes Křemenou hůru a lesem do Tomic. Zbytek cesty vedl po silnici a proběhl klidně až na úsek, kdy nás předjela kolona 160 motorek. Ve Snětu pro nás místní farníci připravili bohaté pohoštění. Závěr putování byl znovu duchovní. Vyslechli jsme si obsáhlou a fundovanou přednášku otce Jana Bárty z Ledče o svatém Pavlu. Nakonec jsme se pomodlili májovou pobožností. Těšíme se na další pochod, který plánujeme na podzim.

Pout' na Svatou Horu – 9. 5.

Letos v autobuse nezůstalo jediné prázdné místo. Převažovali jako tradičně starší farníci. Pod vedením pana faráře jsme se pomodlili růženec, litanie a zazpívali několik duchovních písniček. Mnoho poutníků využilo na Svaté Hoře možnosti ke svátosti smíření. Vrcholem celé pouti byla samozřejmě mše svatá s našimi biskupy a mnoha kněžími. Odpoledne si velká část z nás nenechala ujít besedu s panem kardinálem a bohoslovci. Obohaceni mnoha duchovními zážitky jsme se v podvečer vraceli domů.

Vikariátní dětský den - 23. 5.

Asi dvacet dětí a vedoucích z naší farnosti se zúčastnilo vikariátního dětského dne na Hrádku. Po mši svaté se děti rozdělili do osmi skupin a dospělí připravili osm stanovišť na téma „POVOLÁNÍ“. A tak se děti mohli mnoho dovědět i si připomenout, co vědí o povolání kněze, truhláře, zemědělce, ekologa i dalších. Odpoledne se děti rozdělily do dvou skupin. Jedna, tvořená hlavně chlapci, hrála na blízkém hřišti fotbal, druhá skupina, převážně děvčata, se pod odborným vedením věnovala pletení košíčků technikou „pedig“. Závěr patřil májové pobožnosti a adoraci.

1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Loni přijaly první svaté přijímání pouze tři děti.

Letos v neděli 7. 6. přistupuje k prvnímu svatému přijímání sedm dětí, pět chlapců a dvě děvčata. Tři jsou z bývalé farnosti Čechtice, dva z borovnické, jeden ze zhořské a jeden je z farnosti Zdislavice. Po celý rok se pod vedením otce Zdzislawa připravovali na přijetí této svátosti. Provázejme je svými modlitbami, aby byla živá naděje, že budou i nadále pokračovat v duchovním růstu.

L E T N Í T Á B O R Y

Poté, co se loni osvědčilo denní prázdninové setkávání na faře, rozhodli jsme se tentokrát udělat tyto „příměstské tábory“ dva. Jeden bude v termínu **od středy 1. do soboty 4. července**. Druhý potom **od 10. do 14. srpna** (pondělí až pátek). Jsou určené pro děti z 1. stupně, to znamená 1. až 5. třída. Oba tábory budou mít podobný program. První den proběhne vždy výtvarná dílna s výrobou suvenýrů na tento tábor. Pro další den je naplánováno půldenní putování zakončené mší svatou. V případě vhodného počasí bude jedno odpoledne znovu věnováno koupání. Jeden den se vydáme na celodenní výlet. Dopolední program bude většinou na faře a na farní zahradě a bude se jednat o katecheze, to znamená seznámení se, popřípadě zopakování si základních věcí z křesťanství. Přihlášky budou v kostelech.

Tábor pro děti ze 2. stupně (asi 11 – 15 let) se bude konat v termínu **8. - 15. 8. 2009**. Je naplánován do krásného prostředí Českomoravské vysočiny, do vesnice Pustá Rybná. Je to malá obec mezi městy Hlinsko a Polička. Podrobnosti budou uvedeny na přihláškách, které se v průběhu června objeví v kostelech.

E. R. A. SE PŘEDSTAVUJE (2. díl)

Na tuto otázku často můžete slyšet odpověď Evropská Rogacionistická Asociace, která je samozřejmě správně, ale na první pohled lze jen těžko vyčíst, co tím chtěl básník říci. Laicky řečeno jsme skupina lidí, které baví společně pracovat pro Pána. Pořádáme akce pro mladé, ale také pro mladší i nejmladší. Abych lépe upřesnila tu definici popsanou na začátku, tak zmíním, že celé toto naše snažení je pod záštitou otců Rogacionistů. Jejich zakladatelem je Ital Annibal Maria di Francia, jehož životním povoláním byla sama modlitba za povolání. V roce 2004 byl svatořečený Janem Pavlem II.

Na konci každé modlitby se tedy modlíme známé: „Pošli, Pane, svaté apoštoly do své církve.“ O co že to vlastně jde? Je to především modlitba za kněze, ale nejenom za ty. Jde o modlitbu za lidi na „správném místě“, prosíme, aby Pán poslal své služebníky, tedy každého z nás, tam, kde je nás potřeba a dal nám k tomu určitému poslání sílu. Pokud Vám je tato myšlenka blízká, mohu jenom vřele doporučit přidat se k nám alespoň touto prostou modlitbou, která toho může tolik změnit.

ERA je tedy taková laická odnož tohoto řádu a teď bych jen něco málo zmínila o našich programech. Dalo by se říci, že jsou určené pro 3 skupiny lidí. První skupinou jsou právě ti mladí, dejme tomu od 17 do 35 let. Pro ně je tu hlavně prázdninový mezinárodní ERA Meeting, který se koná v nějaké evropské zemi, nejčastěji Itálii, ačkoliv tento rok se jede do Francie(všichni jste srdečně zváni). Dále pak Intermeeting a 2 formační víkendy během roku, kde se sejdou pouze čeští účastníci. Ostatně všechny akce (nejen výše jmenované, ale i další, například úklidJ) jsou na našem webu, tj. na www.eracz.cz, zde se dozvíte všechny informace, které by Vás mohly zajímat a pokud ne, tak stačí napsat komukoliv email, který najdete také na našich stránkách, a my Vám rádi odpovíme.

za ERA CZ Martina Maštálková

DÁ-LI PÁN BŮH, BUDE...

BIBLICKÉ HODINY - vždy ve středu v 19 hodin; Křivsoudov

– 3. 6., Čechtice, fara – 10. 6., Chmelná, OÚ – 17. 6.

MŠE SVATÁ PRO DĚTI – 7. 6., Křivsoudov

PRVNÍ PÁTEK – 5. 6., Křivsoudov, 17.30

MŠE SV. ZA ZEMŘELÉ – první mši sv. v měsíci ve všední den

SPOLČO DĚTÍ - každý pátek, 16.00, Chmelná

SPOLČO MLÁDEŽ (6. – 9.) - fara Čechtice, jednou za 2 týdny

MC JAKOUBEK - pátek 19. 6. od 9:30

PŘÍPRAVA NA BÍRMOVÁNÍ – 19. 6. v 19.00, fara Čechtice

POUŤ BOROVICE – neděle 28. 6., 11.00

POUŤ STROJETICE – sobota 27. 6.

POUŤ CHMELNÁ - lesní kaplička – 7. 6., 15.00

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ – 7. 6., 11.00, Čechtice

BOŽÍ TĚLO – čtvrtek 11. 6. , 17.00 Čechtice, neděle 14. 6. Křivsoudov v 9.30, Borovnice ve 12.00

K R O N I K A

Křty:

Jan Moravec – 30. 05. 2009, Křivsoudov

Jakub Antonín Foller – 31. 05. 2009, Borovnice

Pohřby:

Emilie Kohoutová – 1. 05. 2009, Zhoř

Jindřich Javorský – 7. 05. 2009, Borovnice

Antonín Kotýnek – 8. 05. 2009, Mnichovice

Miluška Děkanovská – 23. 05. 2009, Křivsoudov

APOŠTOLÁT MODLITBY - ČERVEN

1. Aby mezinárodní pozornost vůči chudším zemím dala vzniknout konkrétní pomoci, zvláště ve snížení zdrcujícího břemena zahraničních dluhů.
2. Aby církve, které působí v oblastech poznamenaných násilím, byly podporovány láskou a konkrétní blízkostí všech katolíků na světě.
3. Aby na přímělu apoštola národů evangelium prostupovalo do všech oblastí a okamžiků každodenního života.